

Poezia Mariei Dinu, spațiu al creației
feminine

Noaptea părului liber

Craiova

2017

CUPRINS

Poezia Mariei Dinu, spațiu al conștiinței feminine de Isabel Vintilă5

NOAPTEA PĂRULUI LIBER 9

Întâlnire în cercuri de cretă 11

Iarba prefacerilor 13

Stare 15

Panoramă dublă 16

Comuniune 18

Dintr-una în Sena 19

Noaptea părului liber 20

Melanj 21

Meditații acvatice 23

Odă lui Matei 24

Amantele din Cholen 25

Educație senzorială 26

Postludiu 27

Gând sub hipnoză 28

Voyeuse 29

Nox 30

Le mot interdit 31

Femeia și Magul 32

După draperii negre 33

Ieșirea din cerc 34

Noiembrie în piața lui Avram Iancu 35

Semințe cu fructe 36

Cu tălpile goale 37

Penultima stare 38

Animalul pereche 39

*** 40

Interior cu soare apus	41
Trupul din covor	42
Plimbare cu Sașa	43
Timpul celor două pisici.....	44
Între voaluri și salcie.....	45
Nuci și memorie	46
Plutire în scaunul știrb.....	47
Înserare în verde-albăstriu	48
Transparența din planuri.....	49
Unghiile de a doua zi.....	50
Rătăcire în iunie plin.....	51
Mai aproape de-o zi.....	52
Când în loc de tavan privim dincolo	53
Loc pentru fructe lunare	54
Poem rotund dintr-o cameră albastră	55
Desene persane	56
Saturn și umbra lui Marte.....	57
What dreams may come.....	58
Invocație.....	59
Inițiere pe un fir	60
Scrisoarea lui Mel către frate	61
Interpretări fizice	62
O piele mai bună	63
Mă fac că uit	64
En passant.....	65
Punctul pe o	66
Eșarfa care-ți mângâie gâtul	67
Esențe.....	68
În foile arse.....	69
Galeria cu viță sălbatică	70

Întâlnire în cercuri de cretă

Cu cretă albastră
copilul desenează un cerc pe asfalt.
Din trăistuță scoate pietre albe
adunate din timp.
Le freacă de tâmple
și-n jumătăți frânțe
le așază pe frunze de nuc.
La intersecție pune
un ciob de oglindă.
Și gata.
Îl strânge puțin frigul,
dar în curând o să se lumineze.

E cald.
Dau jos ce mă apasă
și mă așez pe genunchii tăi.
De-acolo
colțurile camerei se retrag în interior.
Circumferința absoarbe
peretele din fața mea
cu cărțile tale,
pământul sacru
și uleiul din candelă.
Informitatea culorilor
se pierde în nonculoare.
Mă prinzi de mijloc
și mă apropii tot mai mult
ca să-mi dai curaj.

În plan închis
 suntem singura verticalitate posibilă.
 De sus realitatea se reflectă
 în piciorul meu stâng pe o poetică mov.

Iarba prefacerilor

Am descoperit toate oglinzile
cu femei ghemuite
strângând între dinți o bucată de cer
și poate coasta bărbatului lor.

E o conspirație egală
unei învieri dureroase
ca măseaua de minte ce crește
în corpuri cerești.
Și tot acest întuneric
se lasă mai tare, mai dens pe umeri
ca sângele nostru în straturi.

De aceea îmi pipăi ochii
și simți prospețimea
urmei monedelor.
Și numai atunci,
la intersecția apelor noastre,
la temperatura trupului mulat
pe un trup de liniște primă,
tu ai să dai de mine
lângă aceste sticle nude
din aceleași cuvinte cu dinții și carnea,
cu firul de iarbă făcut nod
de coada celei din care
toate se trag.

Fără să știu unde duce,
îi privesc sensul
lunecările mele prin tine
de la un capăt la altul.